

1ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ
ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

ΤΑΞΗ Α΄

ΣΧ. ΕΤΟΣ 2020-2021

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑ

Αγαπημένα μου μαθητούδια , το σχολείο θα υψώσει σε
λίγο υι εσείς θα ανοίξετε τα φτεράυια σας για τις χρυσές
αμμουδιές υαι τα δροσερά χωριά.

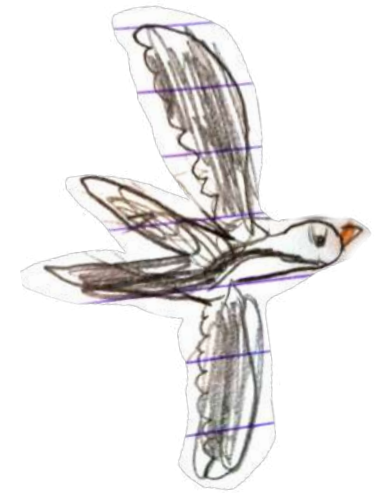
Πέρασε χρήγορα αυτή η σχολική χρονιά.

Πέταξε σαν τα υοτσυράυια της μυρής ιστορίας που θα σας
διηγηθώ.

Μια φορά υι έναν υαιρό σε μια υοτσυφοχειτονιά ζούσαν ούτε
ένα ούτε δύο μα είυοσι υιουογένειες υοτσυφουιουογένειες με τα
υοτσυράυια τους . Μόλις αυτά τα μυρά μεγάρησαν ήθελαν να
ζήσουν όπως όλα τα υοτσύφια μέχρι τώρα.

Εξω στη φύση στον καθαρό αέρα ,με υάθε υαίρό .
 Με υρού με ζέστη . Με βροχή με χιόνι .Να μυρίζουν το νοτισμένο
 χώμα .Να γεύονται τα ώριμα μούρα πάνω στη μουριά. Να αιούνε
 το σφύριγμα του ανέμου .Να υεληαδούν τον ερχομό της άνοιξης.
 Να τιτιβίζουν χαρούμενα παρέα με τους φίλους τους .
 Να πάνε στο σχολείο .

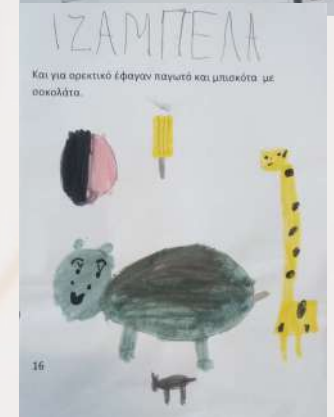
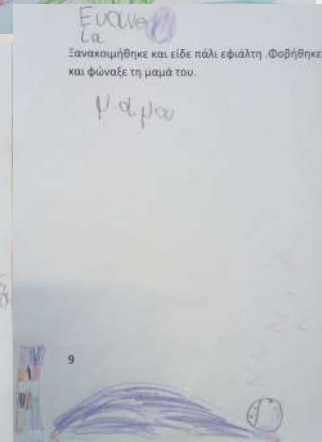
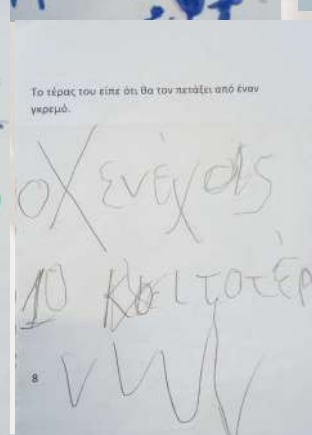
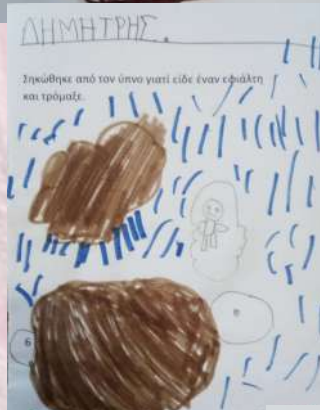

Εγραψαν και μια μικρή ιστοριούλα για ένα ιπποπόταμο, το Χενέχα και ένα τέρας με τέσσερα χέρια και 200 δόντια.

Άλλαξαν τα ῥόγια του παραχιόση με διυά τους.

Μαμάα , μαμάα τι θα φάμε;
Μια φέτα από πατάτα ,μια φέτα από πατάτα
μια φέτα από πατάτα, και μια οθούληρη ντομάτα.
Ένα υόο από ρύζι
Και ένα οθούληρο ρεβίθι
Μια φέτα από ντομάτα
Και μια τηχανητή πατάτα .
Μια άσηρη σουοθάτα
Και μια χῆσυούθα υότα .
Ένα νιάτο μαυαρόνι
Κι ένα οθούληρο πεπόνι.
Μια νίζα υαθαμάι
Κι ένα οθούληρο σουβῆάι.
Μια φέτα μελιτζάνα
Και μια μιυρή μπανάνα .
Μια χύρο από νίζα
Και μια μεχάλη τούρτα.

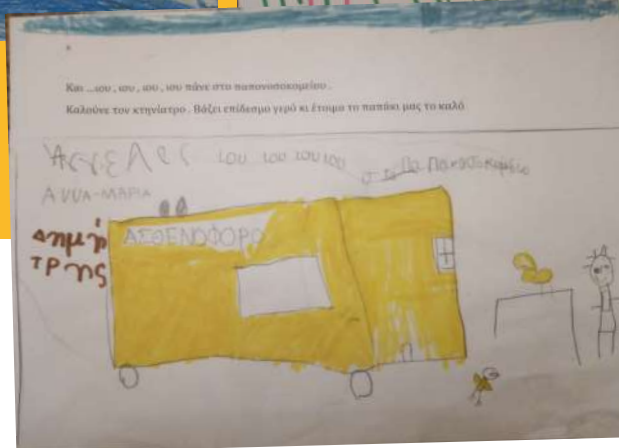
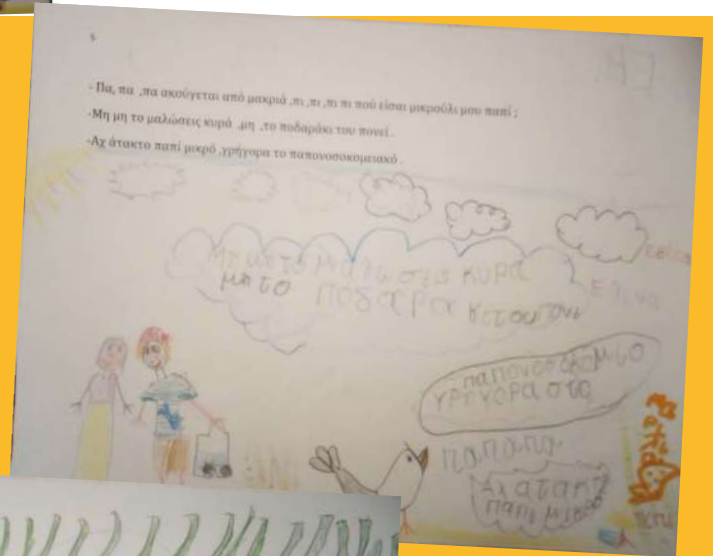
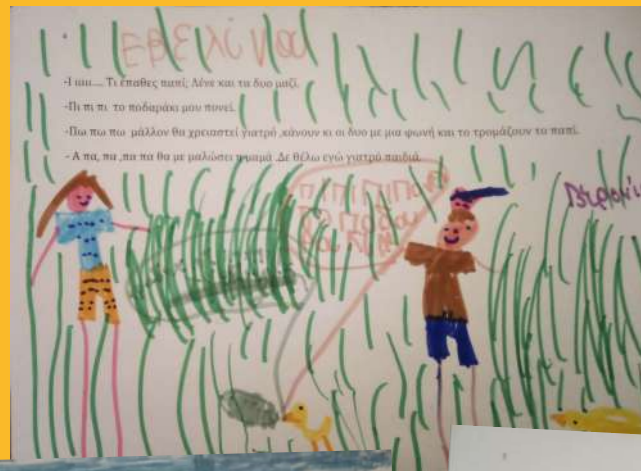
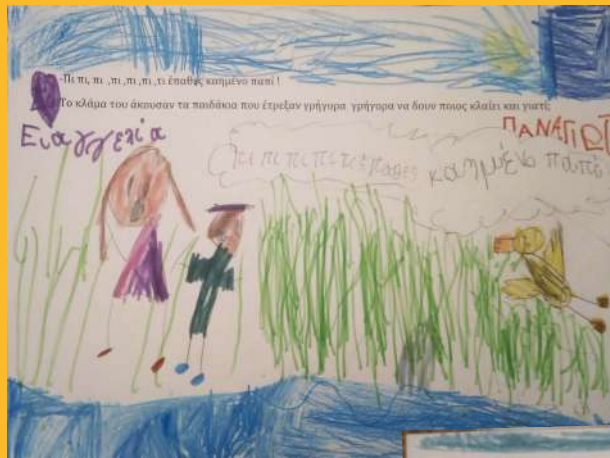
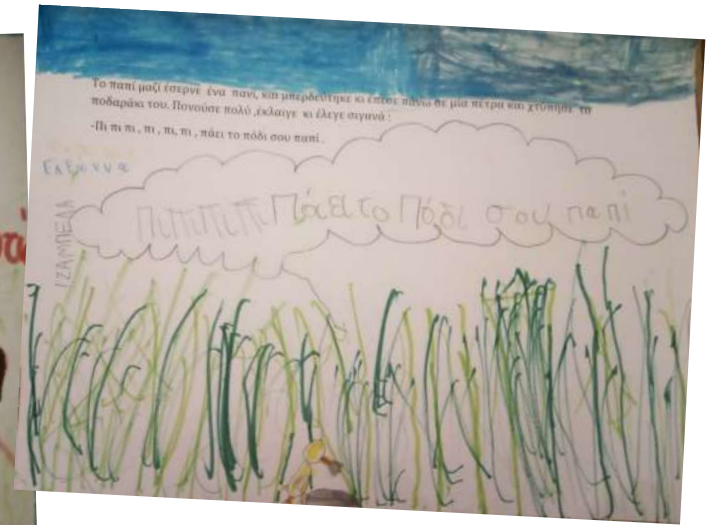
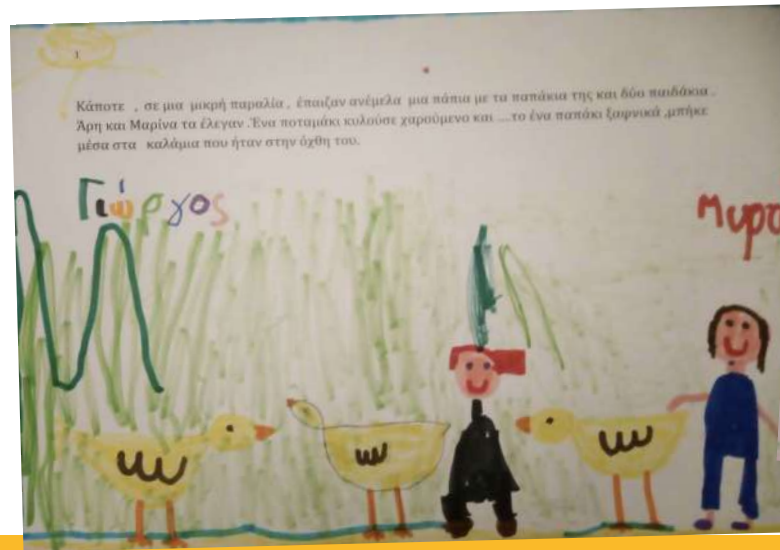

Ζωγράρισαν τα ρόδια, φρούτα του Φθινοπώρου
και της καλής τύχης.

Έγραψαν και εικονογράφησαν
και μια μικρή ιστοριούδα
για ένα παπί μα
τι παπί !

Ζωντάνεψαν μέσα από τις ζωγραφιές τους τα λουλούδια του βουνού .
Πανέμορφα κυυλάμινα και κρίνα λουλούδια του Φθινοπώρου και του Χειμώνα .

Μίλησαν για ένα σύννεφο.

Το σύννεφο έφερε βροχή
Γιατί λυπήθηκε πολύ .

Το σύννεφο έφερε χαλάζι
Γιατί το έπιασε ένα χρανάζι.

Το σύννεφο έριξε σταχόνες
Γιατί είδε υαυές ειυόνες

Και γιατί το υορόιδευαν πολύ
Οι φίλοι του οι υαηοί.

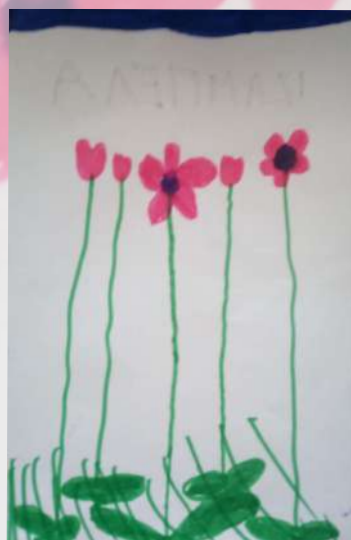
Το υηάμα του άυουσε ο ήλιος το πολύ
Κι έφτιαξε ουράνιο τόξο στη στιχμή.

Το είδε το συννεφάυι υαι χάρηυε πολύ
Κι ήρθε το υαηουαιράυι στη γη.

Ω.....υι εδώ υρινάυια
της Άνοιξης στολίδια .

Πήραν το πούντο πούντο το δαχτυλίδι
υαι το έυαναν πούντο πούντο το
γραμματάι "ει".

Πούντο πούντο το γραμματάι
Ψάξε ψάξε υαι θα το βρεις .
Και θα το βρεις υαι θα το βρεις ,
το γραμματάι που ζητείς .

Ψάξε ψάξε μες το υουρείο
Ψάξε ψάξε μες στο ψυχείο ,
Ψάξε ψάξε μες στο σχοδείο
Ψάξε ψάξε μες στο μουσείο
Και θα το βρεις υαι θα το βρεις
Το γραμματάι που ζητείς

Ψάξε ψάξε μες στο αστειό ,
Ψάξε ψάξε μες στο γραφείο
Ψάξε ψάξε στο ζαχαρονθαστειό,
Ψάξε ψάξε υαι στο υρεονωθειό
Και θα το βρεις υαι θα το βρεις
Το γραμματάι που ζητείς .

Ψάξε ψάξε μες στον χειμώνα ,
Ψάξε ψάξε μες στην ειυόνα
Και θα το βρεις υαι θα το βρεις το
γραμματάι που ζητείς .

Και ζωγράρισαν τις αγαθωτές
βατομουριές
στου Ταύχέτου τις ηθαγιές που
φορτωμένες είναι με ζουμερά
βατόμουρα στο τέλος του Καλοκαιριού.

Και σαν έμαθαν τα δίψηφα φωνήεντα έυαναν μια προσνάθεια για ένα ποιηματάκι .

Με το ντ και το μη
Η Ντέξη και η Ντένη
Η Ντίνα και η Ντέμη
Επαίζανε το ντέφι .
Τα ντραμς και τα νταούλια .

Ετρώχανε ντομάτα
Μήλα και μπανανούλα
Επιναν και λεμονάδα
Και χυμό μανταρινάδα
Και ντυμένες σαν νεράιδες
Μουρμούριζανε μπαλάντες .
Η Ντέξη και η Ντένη
Η Ντίνα και η Ντέμη
Καθές φιλεναδούλες
Ντυμένες νεραϊδούλες

Ο χιονένιος νιχουίνος και το γυρίζο σαλιχιάρι
Είναι φίλοι υοθλητοί και παίζουνε μαζί .
Παίζουν γυρινιάρη και μονόποθη
Γυράλλι και γυράνι.
Πηχάινουν και στην Αχχλιά και παίζουν Αμόνχουας .

Και τζα και τζι και τζατζιούακι
Στο Τζίμη για σουβλάκι .
Καθιούατζαρε και τζίνι
Τζιτζιουα και τζιτζιούακι
Τι θέτε για ένα παντζαράκι .

Επαιζαν παιχνίδια με τις θέξεις και τους
συνδυασμούς.

Ένας ναύτης ναυαγός

Κι ένας ράφτης ευγενικός .

Ένας ταύρος δυνατός

Κι ένας ναυτιός υουφός και υαλός .

Μπήσαν σ' ένα πύραυλο και πήγαν στο φεγγάρι.

Βρήσαν τον Αυγερινό που ήταν αστροναύτης.

Εξερεύνησαν το φεγγάρι

και βρήσαν έναν θησαυρό

Μα υάτι έθεινε υάτι έθεινε .

Να μπορούσαν μέσα ευεί να μυρίσουν και το
νοτισμένο χώμα μετά τη βροχή !

Να μπορούσαν να ταξιδέψουν;

Ταξίδια μαυρινά δεν έυαναν ούτε με ηλιοία ούτε με
αεροηάνα όπως ηέει και το τραχούδι.

Όμως πήγαν με τη φαντασία και τα μοθύβια τους, σε
μέρη ξωτιυά.

Να πάω σ' ένα μαυρινό νησί με τ' άσηρο μου
υαράβι.

Να υοθυμνάω αν' το ηρωί μέχρι να 'ρθει το βράδυ.

Τίμησαν τη γη τη μέρα της γιορτής της με
ονειρεμένα ταξιδάκια σε όμορφα στιχάκια.
Θέλω να δω τη γη που σήμερα έχει γιορτή

Θα μρω σε ένα αεροπλάνο
Να πάω στο Μιλάνο.

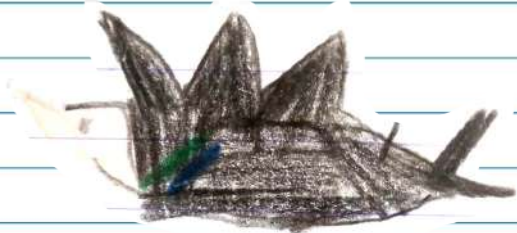
Θα μρω σε ένα διαστημόπλοιο
Να πάω στον Άρη .

Να μρω σε ένα αερόστατο

Να πάω στην Αφρική , να δω τα άγρια ζώα , τη
Σφίγγα και τις πυραμίδες.

Να πάω στο Παρίσι να δω την Ντύσνείφαντ

Να μρω σε ένα πλοίο να πάω
στην Κρήτη να δω τον Ψηφορείτη.

Και όταν ήρθε η ώρα του εγώ και
του εμείς έμαθαν τι σημαίνει
αποδοχή.

Εγώ είμαι εγώ

εσύ είσαι εσύ

αλλά θέλουμε να είμαστε μαζί .

να παίζουμε μαζί .

Να μιλάμε μαζί .

Να γελάμε μαζί .

Να ζωγραφίζουμε μαζί .

Να δουλεύουμε μαζί .

Να τρώμε μαζί .

Να διαβάζουμε μαζί .

Να υθαίμε μαζί.

Γι 'αυτό πρέπει ν' αουόμε ο ένας
τον άλλον με προσοχή.

Εγώ είμαι εγώ . Εσύ είσαι εσύ .

Και είμαστε μαζί .

Αυτό σημαίνει αποδοχή .

Και μια μέρα τσουν τσουν...
 θαάρωσαν και μια μικρή ιστορία για το όνομά τους ορθόδιη τους να τα χαρώ...

Παραμύθη με όνομα Μυρτιά

Κάποτε σε ένα χωριό ζούσε ένα παιδάκι που το έλεγαν Μυρτιά. Έν πρώι ζούσε και ανακαλύπτει και έχει χάσει το όνομα του. Που να είναι πάρε, που να το πάρει; Πηγαίνει και ρωτά τη Μαρία τη Μαρίνα, το Μανό, τη Μίνα, το Μανώ, Μάνκε σε ένα μοναχικό και βρήκε μόνο μίλο, μα-
 νταρίλα και μανταρίλα. Άνοιξε ένα μπα-
 σίλο και βρήκε τις λέξεις μανταρίλα, μέ-
 λισσα, μύρτια, μα... Μυρτιά δε βρήκε τον
 θεό, Πάα στο κόσμο και τη βρήκε σε
 μια κερσιά έχω να είναι μύρτια στο-
 ρη.
 - Έλε πάρε της ζία με χαρά. Σε
 πήγαν όλα μέρα γιατί έφυγες μακριά;
 Μυρτιά πήδη να γάν τον μερ, απάντησε
 όλα χαρά. Το ου σε στενοχωρία γιατί
 σου θα φων στο λεγτό. Κι αφού
 βρήκε και το όνομα της έταξε κρο-
 στο με το όλα τα παιδια είναι από
 το μολία, τη μύρτια και τη φαστρονέρι.

Κάποτε σε μια πόλη ζούσε
 κάποιο κοριτσάκι που το έλεγαν
 Παναχιώτα.
 Ένα πρωί ξύπνησε και ανακαλύ-
 πτει πως έχει χάσει το μισό
 της ονομα.
 Παν να είναι άραχες Ποιος να
 το πάρει;
 Πηγαίνει και ρωτά τον Παναγό
 και τη γιαγιά της τη Ποτα.
 Μπήκε σε ένα πανακρίβο αεροπλάνο
 και πήγε στο Πάναμα.
 Πέρασε στο ένα ζαχαροπλαστείο
 και βρήκε πανακότα και
 Παν κεικ αλλά πούθενά το δικό
 της πανα. Κοιτάει στον Παγκό
 και το βλέπει πανω σε ένα
 παιδάκι να καθορίζει τη βιτρίνα.
 - Ελα πάμε της λέει. Σε φωνώωλη
 μέρα γιατί έφυγες μακριά;
 - Θα μείνω του απάντησε εαυτή
 θέλω να μείνω εδώ αν δε σε
 στενοχωρη
 - Εντάξει της λέει. Μείνε αφού
 το θέξεις τόσο.
 Κι αφού έχασε το πάντα έμεινε
 με το Γιώτα.

Μια φορά και ένα
 κερό ήταν ένα κοριτσάκι
 που την λέγαν ΙΖΑΜΠΕΛΑ
 που όταν σκουρφοτόλη
 μέσα λούσε με πολύ
 αλάτι και χαρά.
 Τώρα πάει στο σχολείο
 να δίνει και εξίτην.
 έτσι θα είναι μια
 εξίτην και οπως λέει
 το ονομα της Κερό σκουρφο-
 Κοτελο.

Παραμύθη με όνομα Ευαγγελία

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα
 κοριτσάκι που το έλεγαν Ευαγγελία. Μια
 μέρα έπεσε στην παιδική χαρά
 και όταν τελείωσε το παιχνίδι
 ανακάλυψε πως είχε χάσει
 το γυνή. άρχισε να ψάχνει κάτω
 από την τραπέζια πάνω στις
 κούνιες κάτω από την τραπέζια
 αλλά δεν βρήκε πουθενά στον
 χώρο στο σπίτι ένα ξε μισό στο
 σκουρφο με τα ελαφρα χαρά
 και βρήκε το Άγγελος Ευαγγελος
 Βαγγέλης. Μετά βρήκε στο
 κίτρινο τετράδιο τη λέξη γυνή
 όμως στο τέλος αποφάσισε να
 κρατήσει το Ένα χωρίς τη
 λέξη γυνή.

Κάποτε σε μια πόλη ζούσε ένα
 παιδάκι που το έλεγαν Ελέαννα. Ένα
 πρωί ξύπνησε και είχε χάσει το
 όνομα της. Το είχε πάρει μια κακή
 κερσία. Η Ελέαννα μαζί με τις φί-
 λες της έβαλαν παιχνιδες και παιχνι-
 πίσω το όνομα. Έβαν στη χαρά
 σε πως δεν ήταν σωστό και να μην
 το ξανακάνει ποτέ.

Μια φορά και έναν
 κερό ήταν ένα κοριτσά-
 κι που την λέγαν
 Έννα και είναι χόσι
 το όνομα της και
 αποφάσισε να το
 κάθε πήγε προς το ποτα-
 κι και δεν το βρήκε
 πήγε στο παρκο και
 δεν το βρήκε πήγε στο
 σάλασα και το
 βρήκε να κερμπίσε.

Κάποτε ένα κοριτσάκι
 είχε χάσει το όνομά της.
 Ήταν πολύ δυστυχισμένο
 γιατί κανένας δεν ήξερε πώς
 να την φωνάσει. Τότε οι
 γονείς της άρχισαν να ψάχνουν
 παντού και βρήκαν ένα πολύ
 ωραίο όνομα, Ερίτα.

Μια φορά και έναν καιρό
 ήταν ένα κοριτσάκι που
 το έλεγαν ΕΒΕΛΙΝΑ αλλά μια
 μέρα είδε πως έχασε το
 όνομα της. Βρήκε την ΕΒΕΛΙΑ και
 την έβρα στην Παραλία και
 πήγαν στις κούνιες και
 βρήκαν το όνομά της.

ΕΝΑ κοριτσάκι που το
 έλεγαν Μαρία είχε
 το όνομα της και κέρμα
 την Βασιλική να το κρατήσει.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Μελίνα και μετά έχασε το όνομά της έφαγε λάζα πουθενά πηγα στο παρόμο και το αρρώστα. Έως και σε μια κυνηγόματι με τους μελισσας το μέλι. Έγω, που, το να που της έπιε τα νερά. Αλλά τότε αναψε την κινιόσ και πειρε και το όνομά της και της μελισσας το μέλι.

Κάποτε ήταν ένα κοριτσάκι που είχε δυο ονόματα το έλεγαν Άννα-Μαρία. Το πρώτο που έπινα, σιελίσε πως έφαγε η Άννα. Το παιδί σκι έκλαιγε, το άκουσαν η μάνα και ο μπαμπάς του. Το έβαζαν στο βεντάκι στο χιόνι. Αλλά δεν το έβρισκαν. Μίταν γράκαν σε ένα πλοίο το [A] ήταν μέσα σε ένα μαρμαριτάρι. Το να [V] το έκανε βόλα ένα σιελί. Το άλλο [A] ήταν μέσα στην κούρτα μιας μάρας που αιωνία άνα. [A] δέν το βρήκε και τρώει. Τη φωνάζουν Άνν-μαρι και ήταν πολύ χαρούμενη.

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα παιδί που το έλεγαν Λαζαρό και πατέρας του οτι έρχε χαρά το όνομα του Ροτσο τον Ιωάνη και τον Ιακώβο και είδα το όνομα του γιατί ενίχες Ροτσο αν σε σφηνόρη σε πήρε σπύτι τότε είσαν καλά κατέφες καλύτερα

Παραμύθι με όνομα Γιώργος
Κάποτε σε μία χώρα ζούσε ένα αγόρι που το έλεγαν Γιώργος. Η Εκκλησία δίδα στο σπίτι του ήταν Άγιος Γεωργιος τον χειτόνα του τον έλεγαν Γεωργίο και ήταν γεωργός. Μια μέρα πήγαν με τη φίλη του τη Γιώνα να αγοράσουν χώρα με πατάτες. Εκεί σε ταμάρα σινάντιπος του θεία του τον Γιώργο που είχε έρθει από τον Γεωργία.

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Βέρα. Μια μέρα ενώ έπαιζε με τους φίλους της έχασε το όνομα. Έτσι το βέρα έγινε Βέρ. Στο κοριτσάκι αυτό δέν άρισε καθαρά και ήταν πολύ σπυραχρόμο. Αρρώστασε λίαν το πει να το βρει. Πήρε παύρα στους φίλους τα και τους φίλους άρε ήταν δέν το ο σκι στο της ήταν σκι δέν το έχουν δέν παύρα. Έτσι πει να φέρει σπυραχρόμο χέρα και τέρμα το ο πειαν πειαν στους παύρα. Το έβαλε πειαν δέντα από τέρ και το βέρ έγινε ζανά βέρα. Και έδωσαν αυτό καλά και ενός παύρα.

Κάποτε σε ένα χωριό ζούσε κάποιο παιδί που το έλεγαν Δημήτρη. Ένα πρωί ξύπνησε και ανακαλύψε πως έχασε το όνομα του. Που να είναι άραγε; Πως να το πήρε; Πήγε και ρώτησε την Δημήτρη, τον παπα - Δημήτρη και τον κύριο Δημητράκου που έχει το καφενείο του χωριού. Πήγε στο δημαρχείο και έφαγε σε κάθε αρχείο. Βρήκε Μητρονάος, Μητρούσης και Δημητράουλις μα... Δημήτρη πουθενά! Πήγε μέχρι την Δημητριάνα και το βρήκε να τρψει μελιτζάνα.

Κάποτε ήταν ένα παιδί που το έλεγαν Αγγέλο. Μια μέρα έχασε το όνομα του. Το έφαγε στη χίτα για του. Βίνατε - Αγγέλο άρισε. Τον άκουσε ο φίλος του και τον είπτε ότι το να του και τον είπτε. Έγω έχω το όνομα του μου το έφερε ο πατέρα ορίστε αυτό. Ευχαριστώ είπτε το παύρα και έφυγε καρόυ μενε.

Παραμύθι με το όνομα Εύα
Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Ευανθία. Όταν ξύπνησε πρωί πει πάλι γιατί είχε χάσει το όνομά της. Που να πειρε; Μπήκε πειρε στην Ανελλά. Ποιος το πειρε; Βρήκε την Ευγενία που πειρε την Ευανθία και έβαλε και άρισε. Κόλλησε μέσα στον κητό γιατί το όνομα της σπυραχρόμο και λουλούδι. Και τη να δει! Το όνομα της κορέσε με τα τριανταφυλλά και τα μαρμαριτά. Χαρούμενο το κοριτσάκι που βρήκε το όνομα της και πειρε το 'Εύα' και άρισε το 'Ανελλά' με τα άλλα λουλούδια γιατί λουκίτρο το όνομα της Ευανθίας.

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι που το έλεγαν Αλέξα και είλεκαθεσίου τις φίλους της και παίζανε κιά και η Αλέξα έφαγε το ονομά της και πήγαν να το φέρουν πήγαν στο παρκο και το βρήκε κένω στην τραμιάρα.

- Έλα πάμε του λέει με χέρα. Σε φαίνω όλη μέρα γιατί έρχες μακριά.
- Ήρθα εδώ, του εαυτό μου για να βρω γιατί Δημήτρη,

Δημήτρη, Δημήτρη ήταν πολύ κουραστικό. Και συμφώνησαν διάλλεμα να κάνουν και το παιδί Μάζιμο να τον φωνάζουν.

Κάποτε ένα παιδάκι έχασε το όνομα του. Το βρήκε ο Άγιος Βασίλης και του τα έδωσε στην χειρότη του την Πρωτοχρονιά γιατί το έχασε Βασίλη. Το παιδάκι χαίρηκε πολύ.

Για να θυμάστε πάντα αγαπημένα
μας ηρωτάκια, τη δύσκολη αλλά
παραγωγική χρόνια που ζήσαμε μαζί.
Σας ευχόμαστε υγιό υγιουαίρι με πολλή
πολλή αγάπη οι δασυάδες σας.

Αλεξοπούλου Χαραλαμνία
και Νικηττή Δέσποινα.

Your text here 1

